

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4129/2025
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Миланов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миљана Станојевић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 139/2024 од 12.02.2024. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 139/2024 од 12.02.2024. године, става другог изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 139/2024 од 12.02.2024. године, става другог изреке.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици П 1871/2021 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, констатовано је да се тужба сматра повученом и обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 118.800,00 динара, са каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Основног суда у Сурдулици П 1871/2021 од 28.09.2023. године, одбијен је предлог тужилце за враћање у пређашње стање, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 139/2024 од 12.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужилце и потврђено решење Основног суда у Сурдулици П 1871/21 од 28.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђено решење Основног суда у Сурдулици П 1871/21 од 21.09.2022. године, у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење Основног суда у Сурдулици П 1871/21 од 21.09.2022. године, у ставу другом изреке, тако што је тужилца обавезана да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 90.950,00 динара са каматом почев од извршности решења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, става другог изреке, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије против решења донетог у другом степену којим је потврђено првостепено решење од 21.09.2022. године, којим је констатовано да је тужба повучена, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наиме, у конкретном случају ревизијом се оспорава правилност решења којим је констатовано да је тужба повучена, применом одредби Закона о парничном поступку, па како се посебна ревизија може изузетно дозволити због погрешне примене материјалног права, а не и због повреда одредаба парничног поступка, с обзиром да то није прописано као разлог за изјављивање посебне ревизије, то је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Ревизијом се побија правилност решења којим је констатовано повлачење тужбе (којим се правноснажно окончава поступак), због чега је дозвољеност ревизије против овог решења и условљена истим разлозима који су у члану 403. став 3. ЗПП прописани за дозвољеност ревизије против правноснажне пресуде.

Како је тужба у овој правној ствари поднета 08.09.2016. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија тужиле није дозвољена, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**